

TÜM-DER VE TÜTED GENEL BAŞKANLARININ ORTAK BASIN AÇIKLAMASI

" MEMURLARIN 1976 YILINDA 1970 YILINDAKİ YAŞAM ŞARTLARINI KORUYABİLMELERİ İÇİN KATSAYI EN AZ 17 OLMALIDIR. "

" ÖZEL SEKTÖRÜN 5 MİLYAR LİRA VERGİ BORCU AFFEDİLİRKEN, KATSAYI KATSAYI ARTIŞI İÇİN MALİ OLANAK BULUNMADIĞI SÖYLENEMEZ. "

" TOPLU SÖZLEŞME VE GREV HAKLARIMIZI ALANA KADAR PERSONEL KANUNUN GETİRDİĞİ YASAL HAKLARIMIZA SAHİP ÇIKACAĞIZ. "

1976 Bütçe tasarısı Hükümet tarafından yasama organına sevk edildi. Önümüzdeki günlerde T.B.M.M. tasarısı üzerinde çalışmalarına başlayacak.

1976 Bütçe tasarısı konusunda yetkililerin, bu arada Maliye Bakanının da yaptığı açıklamalarda 1976'da memur maaşları katsayısının arttırılmasının düşünülmediği, katsayının 1976 yılında da 9 olarak kalacağı belirtiliyor. Kanımızca bu açıklamalara karşın iktidar katsayayı 10'a çıkarma eğilimindedir. Ancak artan hayat pahalılığı karşısında katsayıdaki artışın getireceği tepkilere karşı alaturka bir kurnazlıkla, şindilik katsayısının arttırılmayaacağını söylemekte, bu tutuma tepkiler yoğunlaşınca katsayayı 10 yapmayı kabul ederek işin içinden en az zararla ayrılmayı planlanmaktadır.

Bu oyuna gelmeden, katsayı konusunda soyut artışı tartışmalarına girmeden önce katsayının memurlar için ne demek olduğuna bakmamız gerekiyor.

Personel Kanunu gerekçesinde katsayı sistemi şöyle tarif edilmektedir :

"Değişen katsayı sistemi devlet memurlarının artan fiyatlar karşısında gerçek gelirlerini koruyabilmek ve bunun yanı sıra artan milli gelirden kendilerine düşen payı alabilme olanağını sağlayacaktır."

Personel Kanununun 55. Maddesi de şöyle demektedir :

"Katsayı her yıl memleketin ekonomik gelişmesi, geçim şartları ve devletin mali imkanları göz önünde bulundurulmak suretiyle genel bütçe kanunu ile tesbit edilir."

Bu gün iktidar dahil hiç kimse Türkiye'de hayat pahalılığındaki artışı görmenezlikten gelemez. Maliye Bakanı bile açıklamalarında Türkiye'deki enflasyonu kabul etmek zorunda kalmıştır. Resmî istatistiklere göre 1970'te Ankara'da 148.3 olan geçim endeksi 1975 Ekininde 342.3'e varmıştır. İstanbul'da bu rakamlar 1970'te 155.6 , 1975 Ekininde 378.6 dır. Artışın daha hızlanmadan aynı eğriyi izleyeceğini kabul etsek 1976 yılı Mart ayına geldiğimizde geçim endeksleri Ankara'da 353.10'a İstanbul'da 390.00'a varmış olacaktır. Buna 5 yılda Ankara'da hayat % 138 , İstanbul'da % 151 , iki şehir ortalamasında ise % 144 daha pahalı olmuş olmaktadır.

Bu durumda bir memurun personel kanunu gerekçesindeki "...artan milli gelirden kendisine düşen payı alabilmesi " bir yana bırakılsın, "...gerçek gelirini koruyabilmesi" , 1976 yılında 1970 yılındaki geçim şartlarını sürdürebilmesi için, katsayının $((244/100) \times 7)$ en az 17 olması gerekmektedir. Bu veriler ortada iken katsayı 9'da kalsın , 10 olsun tartışmaları bir yerde açıkça memurlarla alay etmek

denektir.

İktidar katsayı konusundaki görüşünü savunurken her zaman olduğu gibi gene personel kanunu 55. Maddesinin içindeki "devletin mali imkanları gözönünde bulundurulmak sureti ile" ibaresine sığınmak isteyecek, katsayının daha fazla artmasının mali olanaklarının devletin elinde olmadığını ileri sürecektir.

Ancak 1976 bütçesi, iktidarın ekonomik politikası dikkatlice incelenirse bu sığınanın dayanaksızlığı açıkça ortaya çıkmaktadır. 1976 yılında iktidar 8 milyar liraya varan vergi borçlarının, borçlularla pazarlığa oturularak 5 milyar liranın affını, borçların 3 milyar liraya indirilmesini öngörmektedir. Bu borçlular vergileri ücretlerinden kesilen işçiler, memurlar yani emekleriyle geçinenler olmayacağına göre iktidarın bu 5 milyarını kimlere bağışlayacağı ortadadır. Vergi iadeleri, teşvik tedbirleri gibi uygulamalar da göz önüne alınırsa katsayı artışı için devletin mali olanaklarının bulunmadığı iddiaları havada kalmaktadır. Çalışanlar için bulunamayan olanaklar, sermaye söz konusu olunca yaratılmakta, çalışanların hakları sermayeye aktarılabilir.

Toplu sözleşme ve grev haklarından yoksun biz memurlar, bu haklarınızı alana kadar, artan hayat pahalılığı karşısında insanca bir yaşam sürdürebilmek için katsayının personel kanununun gerekçesindeki espri içinde uygulanmasını sağlamak, bu yasal hakkınıza sahip çıkmak zorundayız.

TÜM-DER ve TÛTED olarak bu doğrultuda mücadele sürdürmeye kararlıyız

Erhan TEZGÖR
TÜM-DER Genel Başkanı

Osman AYBERS
TÛTED Genel Başkanı